

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42C/37/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254640
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:6124254640.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

42C/37/2024

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou v právnej veci žalobcu: A. A., B., A. A. C. D. XX, XXX XX A., E.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: F. D., B.. G. E. H., A. A. I. X, XXX XX J., E.: XX XXX XXX J., o zaplatenie 599,98 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

42C/37/2024

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 599,98 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 599,98 EUR od 13.10.2023 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

42C/37/2024

Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 15.03.2024 a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 24.04.2024 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 599,98 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 599,98 EUR od 13.10.2023 a nahradenia trov konania.

2. Žalobca žalobný návrh skutkovo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného pod č. XXXXXXXXXXXX došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné motorové vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXX, priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení, priloženom v prílohe, žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť následne oznámil žalovanému, oznámenie žalobca priložil v prílohe. Žalobca opieral nárok na náhradu škody v zmysle ust. § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 od. 7 a § 15 ods. 1 zákona o PZP a v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ. Keďže žalovaný aj napriek vyššie uvedenému nereagoval na výzvu žalobcu špecifikovanú ako upomienku, priloženú v prílohe, žalobca podal na upomínacie konanie návrh na vydanie platobného rozkazu.

3. Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. XXXX/XXX/XXXX zo dňa 26.03.2024 (č.l. 21 spisu).

4. Žalovaný v zákonnej lehote podal dňa 09.04.2024 na Okresnom súde Banská Bystrica proti platobnému rozkazu odpor (č.l. 30 spisu), v ktorom uviedol, že plnenie priznal iba do ukončenia opravy s poukazom na stanovisko NBS v Odpovedi a poskytnutí informácií z 11.03.2019, podľa ktorého výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom NBS zastáva názor, že poškodený má nárok na zapožičanie vozidla od poškodenia do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Žalobca nepreukázal dôvodnosť a účelnosť vypožičania náhradného vozidla po dobu dlhšiu ako je doba, za ktorú mu žalovaný poskytol plnenie, t.j. vo vyššej výške ako bola suma, ktorú žalovaný už poskytol plnením vo výške 999,96 EUR. Zároveň namietal aj úroky z omeškania s poukazom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Poškodený si uplatnil svoj nárok dňa 27.09.2023 a žalovaný ukončil šetrenie škodovej udalosti dňa 27.09.2023 a poskytol poistné plnenie, ktoré bolo žalobcovi poukázané na bankový účet dňa 29.09.2023, teda žalovaný si svoju povinnosť v zákonnej trojmesačnej lehote v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil.

5. Podaním odporu tak došlo zo zákona podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní k zrušeniu platobného rozkazu v celom rozsahu a keďže žalobca v zákonnej lehote navrhol podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP, Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú sporovú vec Okresnému súdu Žilina (ďalej len „súd“) ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa CSP. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril podaním (č.l. 41 spisu), v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje v plnom rozsahu za neopodstatnené a účelové. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 OZ. Prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Za účelom bližšej špecifikácie žalobca uviedol, že dňa 07.07.2023 došlo v K. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle G. L., ev. č. M. XXXXX, spôsobenej poškodenému J. A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla G. G., ev. č. M. XXXXX, poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – podnikateľské účely a zabezpečenie chodu firmy v okrese Čadca, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla I. F., ev. č. N. XXXXX u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. XXX/XXX zo dňa 11.09.2023. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXX zo dňa 26.09.2023, s dátumom splatnosti 10.10.2023 na sumu 1.599,94 EUR. Žalovaný dňa 28.09.2023 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 999,96 EUR, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 26.09.2023 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 07.07.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejme, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 599,98 EUR. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné vozidlo, t. j. do reparácie škody. Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo najmenej. Dokiaľ nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Dobu opravy vozidla a čas jeho odovzdania poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Žalobca zdôraznil, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pričom dĺžku opravy vozidla a jeho odovzdanie ovplyvniť nemohol. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy poškodeného vozidla vyplýva práve zo skutočnosti,

že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Žalobca mal za to, že preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou si poškodený zapožičal náhradné motorové vozidlo a teda aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, kedy sa vozidlo poškodeného nachádzalo v oprave. Uplatnený nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 OZ, t.j., okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou. Zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu: a/ porušenie právnej povinnosti – existencia protiprávneho úkonu, b/ vznik škody ako majetkovej ujmy; c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d/ zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil), tieto musia byť splnené súčasne, čo považoval za preukázané. Argumentáciu žalovaného vo vzťahu k dĺžke opravy poškodeného motorového vozidla žalobca považoval za irelevantnú, lebo práve do stavu, do ktorého sa poškodený dostal a ktorý zaviniel klient žalovaného, nemožno nepriaznivosť tohto stavu pripisovať na ľarchu poškodeného práve neprímeraným zaťažovaním v tom, aby hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy. Takýmto prístupom by bol poškodený neprímerane a aj nedôvodne zaťažovaný, keďže už stav poškodenia jej vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. V dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy, čo považoval žalobca za preukázané v rámci svojej dôkaznej povinnosti. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou – dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, právny predchodca žalobcu. V prejedávanej veci je potrebné vychádzať z celkovej dĺžky opravy, ako bola preukázaná predloženými listinami. Počas opravy poškodeného vozidla bol poškodený nútený si riešiť túto situáciu zabezpečením si náhradného vozidla, ktoré náklady s tým vzniknuté v tomto konaní žalobca riadne preukázal a mal za to, že tým uniesol dôkazné bremeno žalovaného nároku. Žalobca mal za to, že preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla za obdobie po poistnej udalosti, k zapožičaniu ktorého bol poškodený nútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú sám nespôsobil, ale do ktorej sa vinou klienta žalovaného dostal, v dôsledku čoho vznikla poškodenému škoda. V zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z., ako aj ustálenej judikatúry všeobecných súdov je skutočnou škodou škoda spočívajúca v tom, že poškodená musela vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá jej má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014). V rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa súd priklonil k vyjadreniu žalobcu, zohľadňujúc aj rozhodovaciu prax súdov v tom, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu náhradného vozidla priznanú žalovaným, došlo k neoprávnenému kráteniu poistného plnenia, nakoľko práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa, kedy bolo vozidlo prevzaté autoservisom za účelom opravy, až do ukončenia predmetnej opravy a odovzdania opraveného vozidla poškodenému, pretože až vtedy pominie faktické obmedzenie poškodeného spôsobené dopravnou nehodou. V súvislosti s otázkou, či bol samotný prenájom náhradného vozidla nutný, je potrebné uviesť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel, ako svoje vlastné poškodené vozidlo. Nie je preto možné spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný v odpore uviedol, že priznal náhradu nájomného len za 10 dní trvania nájmu, pričom poistné plnenie bolo znížené o nepriemernú dĺžku nájmu v rozsahu 6 dní. Žalovaný určil dĺžku prenájmu podľa neho v primeranej dobe s ohľadom na čas opravy poškodeného vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom. Uvedené je možné považovať len za ničím nepodložené tvrdenie žalovaného, ktoré nijakým spôsobom nepreukázal – žalovaný nepreukázal, že dĺžka opravy bola neprímeraná. Naproti tomu žalobca uniesol dôkazné bremeno tvrdenia, keď súdu predložil faktúru servisu a zákazkový list servisu,

z ktorých vyplýva, že oprava bola vykonávaná od 11.09.2023 až do 26.09.2023. Z predloženej zmluvy o nájme vyplýva, že poškodený mal zapožičané náhradné vozidlo len v čase, kedy nedisponoval svojim poškodeným vozidlom, ktoré sa nachádzalo v oprave. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. XXXX/XX/XXXX zo dňa 30.10.2019, podľa ktorého nemožno časové trvanie vykonania jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Vozidlo bolo do servisu za účelom opravy prevzaté dňa 11.09.2023 – v pondelok, z opravy bolo vydané opravené vozidlo dňa 26.09.2023 – v utorok. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na skutočnosť, že servis má cez víkend zatvorené, teda počas víkendov je možné len veľmi ťažko vykonávať opravy vozidla. Na obdobie, kedy sa vozidlo nachádzalo v servise (v čase od prevzatia vozidla) do ukončenia nájmu za náhradné vozidlo, pripadli 2 víkendy (celkovo 4 dni kedy servis reálne nemohol na vozidle vykonávať opravy). Servis vykonával opravu vozidla podľa technologických postupov, pričom opravu vozidla sa snažil vykonať v čo najkratšom čase zohľadňujúc technologické postupy. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. A rovnako tak nie je možné prijať záver žalovaného, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie, ako je podľa žalovaného primeraná doba opravy vozidla (žalovaný si totiž sám určuje aká doba opravy je primeraná a aká neprimeraná bez toho, aby primeranosť, resp. neprimeranosť akokoľvek preukázal) z dôvodu existencie objektívnych skutočností, nie je možné za túto „dlhšiu dobu“ priznať poškodenému, resp. žalobcovi poistné plnenie. Prijatím takéhoto záveru, by sme dospeli do štádia, kedy by poisťovne krátili takmer každé poistné plnenie, nakoľko je len veľmi nepravdepodobné, že pri vykonávaní opravných prác sa v autoservisoch nevyskytnú také objektívne skutočnosti, ktoré by opravu predĺžili, ako napríklad čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť servisov... Tvrdenia žalovaného o neprimeranosti dĺžky opravy tak nič nemenia na faktickom obmedzení poškodeného, ktoré poškodený nedokázal ovplyvniť. V neposlednom rade je dôležité dať do pozornosti, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najrýchlejšiu opravovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi servismi a požičovními podľa podmienok, ktoré ponúkajú tak, aby čo možno v najväčšej miere vyhovel poisťovni škodcu. Rovnaký záver zaujal Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. XXXXX/XXX/XXXX zo dňa 22.11.2017, pričom v opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Aj podľa uznesenia KS v Žiline, sp.zn. XXXXX/XXX/XXXX zo dňa 3.12.2019, vo všeobecnosti platí, že náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla sú vynakladané účelne a nutne do doby trvania nepriaznivého následku dopravnej nehody, spočívajúceho v spôsobenej škode na motorovom vozidle a teda v prejednávanom prípade do dňa 26.09.2023. Účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, okrem samotného faktu, že poškodený nemohol používať vlastné vozidlo, poškodené pri poistnej udalosti, bola preukázaná vyhlásením poškodeného ako nájomcu v zmluve o nájme. V neposlednom rade doba nájmu rozhodne nebola ponechaná na ľubovôli poškodeného či servisu, nakoľko na jednej strane servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady na opravu, na druhej strane aj sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný. Žalovaný tento svoj nelogický, ba až absurdný predpoklad nijako nepreukázal. K namietaným úrokom z omeškania zo strany žalovaného žalobca poukázal na nasledovné rozhodnutia súdov, ktoré ohľadom úrokov z omeškania dávajú za pravdu žalobcovi. Poukázal na závery najnovšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vyjadrené v uznesení zo dňa 23.02.2022 sp.zn. XXXXX/XX/XXXX, ako i na zhodné závery Ústavného súdu SR vyjadrené v náleze sp. zn. III. ÚS 309/2020, III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020, kde Ústavný súd SR ustálil, že výklad ustanovenia §11 ods. 7 zákona o PZP v spojení s § 517 ods. 1, 2 OZ, ktorý by vylučoval poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, je v konflikte s racionálnym účelom právnej úpravy. Mal za to, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, žeby jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Zdôraznil, že trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ by skutočne poisťiteľ (terminológia Občianskeho zákonníka) či poisťovateľ (terminológia zákona o PZP) prakticky nemal poskytnúť aj úroky z omeškania skôr ako po uplynutí 15 dní od právoplatnosti rozsudku (keď by sa zjavne vyžadovalo iniciovanie ďalšieho súdneho konania, čo sa nejaví ako práve efektívne), potom sa poisťiteľovi jednoducho oplatí viac súdiť sa a odkladať okamih jeho plnenia (keď pri pokračujúcej devalvácii hodnota peňazí neustále klesá).

Účelom zákona o PZP je však zlepšiť postavenie poškodeného - veď aj na ten účel zákonodarca vykročil osobitný priamy žalovateľný nárok poškodeného voči poisťiteľovi (bez potreby žalovať aj škodcu). Preto ak aj súdy v predchádzajúcich rozhodnutiach pri výklade ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP vychádzali výlučne z gramatického výkladu ustanovení, ich výklad nebol správny, nakoľko nezohľadnil účel prijatej právnej normy a nebol uskutočnený eurokonformným spôsobom. Ďalej žalobca poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/32/2020. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti zotrval na svojom nároku a žalobu považoval za plne dôvodnú.

6. Dňa 16.05.2024 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu, v ktorom uviedol, že v celom rozsahu zotráva na svojej argumentácii uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu. Žalobca vo svojom vyjadrení nesúhlasí s tým, že žalovaný poskytol žalobcovi plnenie len za 10 dní nájmu náhradného vozidla, pričom uviedol, že žalovaný nijakým spôsobom nepreukázal, že dĺžka opravy bola neprimeraná. Zároveň vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že oprava vozidla bola zbytočne zdĺhavá. A rovnako tak nie je možné prijať záver žalovaného, že pokiaľ sa vozidlo nachádza v servise dlhšie, ako je podľa žalovaného primeraná doba opravy vozidla (...) z dôvodu existencie objektívnych skutočností, nie je možné za túto „dlhšiu dobu“ priznať poškodenému, resp. žalobcovi poisťné plnenie. Prijatím takéhoto záveru, by sme dospeli do štádia, kedy by poisťovne krátili takmer každé poisťné plnenie, nakoľko je len veľmi nepravdepodobné, že pri vykonávaní opravných prác sa v autoservisoch nevyskytnú také objektívne skutočnosti, ktoré by opravu predĺžili, ako napríklad čakanie na náhradné diely, víkendy, sviatky, pracovná vyťaženosť servisov...K vyššie uvedenému tvrdeniu žalobcu, žalovaný uviedol, že v priznanej primeranej dobe zapožičania náhradného vozidla 10 dní je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne. Zároveň žalovaný uviedol k ďalšej námietke žalobcu, že do primeranej doby na opravu poškodeného motorového vozidla zahrnul aj všetky víkendy, ktoré zahŕňa do tejto doby automaticky a je mu zrejmé, že počas týchto dní sa oprava poškodeného motorového vozidla nevykonáva. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný oznámil konajúcemu súdu, že požiadal znalca o vypracovanie odborného vyjadrenia za účelom posúdenia časového rozsahu opravy poškodeného motorového vozidla a primeranosti dĺžky opravy v autoservise. Bezodkladne po jeho obdržaní bude žalovaným zaslaný konajúcemu súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal, aby súd žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

7. K vyjadreniu žalovaného bolo súdu dňa 03.06.2024 doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom uviedol, že v budúcnosti predložené odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok určite nebude zohľadňovať individuálne skutkové okolnosti danej veci napr. pracovnú vyťaženosť konkrétneho autoservisu v rozhodnom období, dostupnosť pracovných nástrojov potrebných na opravu vozidla a ďalšie skutočnosti majúce vplyv na trvanie opravy v autoservise (obdobne rozsudok Krajského súdu v Trenčíne XXXX/XX/XXXX). Oprava každého jednotlivého vozidla v servise sa rieši individuálne a je ovplyvnená viacerými faktormi, uvádzanými vyššie, ktoré odborné vyjadrenie alebo znalecký posudok, ktoré žalovaný predloží nebude zohľadňovať. Uplatnené náklady za prenájom náhradného vozidla zodpovedajú obmedzeniu poškodeného, a tieto boli účelné a nutné, t.j. vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody (dopravnou nehodou). V nadväznosti na uvedené poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn. XXX/XX/XXXX zo dňa 16.04.2024, v ktorom sa súd stotožnil s tvrdeniami žalobcu ohľadom odborného vyjadrenia predloženého žalovaným: „Tvrdenia žalovaného, že oprava poškodeného motorového vozidla poškodenej mohla trvať kratšie i s poukazom na predložené odborné vyjadrenie, ktoré je znalcom vypracované len na základe podkladov, ktoré mu poskytol žalovaný, a teda nezohľadňuje iné okolnosti ako priebeh opravy, pracovnú vyťaženosť servisu, vyťaženosť pracovných nástrojov a podobne, ktoré mali objektívny vplyv na trvanie opravy vozidla v servise a sú nevyhnutné pre posudzovanie toho, či bola dĺžka opravy skutočne neprimeraná tak, ako to tvrdil žalovaný, podľa názoru súdu nepreukázal. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 v zmysle ktorého, v prípade čiastočnej škody (teda sa nejedná o totálnu škodu na motorovom vozidle, v dôsledku ktorej sa nebude dať motorové vozidlo ďalej vôbec používať) účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

8. Dňa 21.06.2024 bolo žalobcom súdu doručené odborné vyjadrenie č. XX/XXXX zo dňa 17.06.2024 vypracované E. N. O., znalcom z odboru cestná doprava, odhad hodnoty cestných vozidiel, technický

stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave spolu so svojím vyjadrením, v ktorom uviedol, že zo záverov odborného vyjadrenia vyplýva, že znalec dospel k záveru, že posúdenie časového rozsahu opravy v servise z predložených dokladov nie je možné jednoznačne stanoviť. Na presné stanovenie dĺžky pobytu vozidla v servise počas doby opravy by bolo nutné podrobné skúmanie viacerých faktorov. Hlavnou by bola nutná osobná návšteva uvedeného servisu s požiadavkou na predloženie viacerých podkladov, potrebných na preskúmanie skutočne stráveného času vozidla pri vykonávanej oprave. Skúmanie by predstavovalo dôsledné preštudovanie procesu opravy v dotknutom servise viacerých opravovaných vozidiel, preberajúcich protokolov, príjmy do opravy a termíny odovzdaní opravených vozidiel. Rovnako tak aj skladové hospodárstvo t.j. kontrola termínov objednania a dodania náhradných dielov potrebných na opravu vozidla, preskúmanie logistiky opravy v danom servise, plánovanie prác na jednotlivých opravárenských častiach – mechanické, klampiarske a lakovacie práce. Zisťovanie a skúmanie na pracovisku autoservisu by samozrejme podliehalo písomnej žiadosti príslušného súdu. Určenie časového rozsahu opravy v autoservise bez podrobného skúmania by bol len nepresný teoretický odhad, ktorý ale nezodpovedá reálnemu a skutočnému počtu dní, počas ktorých bolo vozidlo pri oprave v autoservise. Toto by vyžadovalo viac dennú, možno aj týždňovú prácu a náklady na celkové reálne posúdenie dĺžky opravy poškodenia vozidla v autoservise znalcom by bolo k danej otázke neekonomické, pretože práca a odmena znalca by pomaly prevyšovala v konkrétnom prípade vyčíslenú výšku opravy vozidla. Znalec v závere odborného vyjadrenia ďalej dodal, že v praxi v odbore sa stretáva so skúsenosťou, že dĺžka pobytu vozidla počas opravy býva vyššia ako samotná výška vyúčtovaných normohodín použitých pri oprave vozidla. Samotné servisy majú prax, čo najskôr vozidlo odovzdať zákazníkovi. Je nelogické, aby servis vozidlo zdržiaval umelo sa prípadne naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len skutočne vynaloženú prácu a materiál, ktorý je potrebný na opravu poškodeného vozidla. Znalecká organizácia, ktorá vypracováva odborné vyjadrenia pre žalovaného však takéto podrobné skúmanie neuskutočňuje a rovnako tak ani nezohľadňuje individuálne skutočnosti, ktoré sa pri opravách vyskytujú a z toho dôvodu, považujeme odborné vyjadrenia, ktoré predkladá žalovaný v obdobných konaniach za irelevantné. Na základe žalovanou stranou uvádzaných zavádzajúcich informácií k otázke procesov v rámci opráv motorových vozidiel v jednotlivých autorizovaných servisoch, a to nielen v rámci prebiehajúceho konania, sa žalobca rozhodol z vlastnej iniciatívy osloviť viaceré autoopravovne, na základe čoho bol spracovaný dokument označený ako „Analýza opráv autoservismi pri PZP a zapožičanie náhradného vozidla“ v znení, ktorého sú opísané jednotlivé časové súvislosti ohľadne opravy motorových vozidiel v súvislosti s časovým rozsahom opravy vozidla z technického hľadiska. V znení uvedenej analýzy, ktorej závery odzrkadľujú objektívne skutočnosti a pravdivé informácie pri oprave vozidiel je zrejmé, že nie je možné zovšeobecniť časový rozsah opravy konkrétneho vozidla, len z technického hľadiska ako sa to snaží navodiť žalovaná strana aj formou predloženého odborného vyjadrenia. Súčasne poukázal na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. XXX/XX/XXXX zo dňa 16.04.2024, v ktorom sa súd stotožnil s tvrdeniami žalobcu ohľadom odborného vyjadrenia predloženého žalovaným „Tvrdenia žalovaného, že oprava poškodeného motorového vozidla poškodenej mohla trvať kratšie i s poukazom na predložené odborné vyjadrenie, ktoré je znalcom vypracované len na základe podkladov, ktoré mu poskytol žalovaný, a teda nezohľadňuje iné okolnosti ako priebeh opravy, pracovnú vyťaženosť servisu, vyťaženosť pracovných nástrojov a podobne, ktoré mali objektívny vplyv na trvanie opravy vozidla v servise a sú nevyhnutné pre posudzovanie toho, či bola dĺžka opravy skutočne neprimeraná tak, ako to tvrdil žalovaný, podľa názoru súdu nepreukázal. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 v zmysle ktorého, v prípade čiastočnej škody (teda sa nejedná o totálnu škodu na motorovom vozidle v dôsledku ktorej sa nebude dať motorové vozidlo ďalej vôbec používať) účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie.“

9. Dňa 24.06.2024 bolo súdu doručené e-mailové podanie žalovaného, doplnené doručením originálu dňa 27.06.2024, v ktorom uviedol, že súdu zasiela Odborné vyjadrenie, znalecký úkon č. 12/2024 vypracované E. P. Q., znalkyňou z odboru cestná doprava. Úlohou znalca bolo posúdiť časový rozsah opravy motorového vozidla značky G. L., EČV: M. XXX P. v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 7.7.2023 a z technického hľadiska primeranou dĺžkou opravy vozidla v autoopravovni, kde bola oprava vozidla po škodovej udalosti vykonaná. Znalkyňa sa v závere svojho Odborného vyjadrenia vyjadrila, že: „Vzhľadom na vyššie uvedené je možné uvažovať z technického hľadiska s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla G. v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 07.07.2023 v

úrovni cca 8 pracovných dní, t.j. 10 kalendárnych dní.“ Vzhľadom na vyššie uvedený záver Odborného vyjadrenia mal žalovaný za to, že správne posúdil neprimeranosť dĺžky opravy poškodeného motorového vozidla a na ňu nadväzujúcu neprimeranú dĺžku doby nájmu náhradného vozidla. Žalovaný priznal nárok na zapožičanie náhradného vozidla na dobu 10 dní, pričom znalec uviedol, že primeraná dĺžka opravy je z technického hľadiska na úrovni 10 kalendárnych dní. Žalovaný má preto za to, že žalobca nepreukázal primeranosť vypožičania náhradného motorového vozidla vo vyššej výške ako bola suma, ktorú žalovaný už poskytol plnením vo výške 999,96 EUR. Žalobca si nechal vypracovať Odborné vyjadrenie č. 12/2024 E. N. O., znalcom z odboru doprava cestná, z ktorého vyplýva, že podľa názoru E. O. nie je možné jednoznačne a presne stanoviť časový rozsah opravy vozidla značky G. L., EČV: M. XXX P.. Vo vzťahu k predloženému Odbornému vyjadreniu E. O. žalovaný uviedol, v posudkovej časti tohto Odborného vyjadrenia sa E. O. venuje iba identifikácii predmetného vozidla, jeho výbave, amortizácii, technickému stavu vozidla, výpočtu technickej a všeobecnej hodnoty vozidla. E. O. sa v celej posudkovej časti absolútne nevyjadruje k posúdeniu časového rozsahu opravy, ktorej sa predmetný spor týka, ale len k skutočnostiam, ktoré sú pre prejednanú vec absolútne irelevantné. Následne na základe posudkovej časti, ktorá žiadnym spôsobom nesúvisí s posúdením časového rozsahu vykonávanej opravy, E. O. dospel k záveru, že nevie jednoznačne posúdiť časový rozsah opravy, nakoľko by musel vykonať úkony (ktoré popisuje v závere Odborného vyjadrenia), ktoré nevykonal, pretože by mu táto činnosť zabrala niekoľko dní, ba až týždeň, pričom náklady na vypracovanie takéhoto posúdenia by boli neekonomické v porovnaní s cenou opravy motorového vozidla. Žalovaný mal za to, že žalobcom predložené Odborné vyjadrenie E. O. nemá žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko E. O. posudzoval stav motorového vozidla a nie dĺžku jeho opravy a k dĺžke opravy sa žiadnym spôsobom nevyjadril, len uviedol, že posudzovanie dĺžky opravy by bolo neekonomické. Zároveň žalovaný poukázal na to, že Odborné vyjadrenie č. XX/XXXX E. O. neobsahuje ani znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, na rozdiel od žalovaným predloženého Odborného vyjadrenia E. Q., ktoré túto doložku obsahuje. Na základe vyššie uvedených námietok žalovaný žiada, aby konajúci súd na Odborné vyjadrenie č. XX/XXXX E. O. neprihliadal. K doloženým dokumentom označeným ako „Analýza opráv autoservismi pri PZP a zapožičanie náhradného vozidla“ žalovaný uviedol, že namieta ich hodnovernosť a relevanciu v danom konaní, nakoľko ide len o zovšeobecnené vyjadrenie samotného žalobcu k činnosti, ktorú ani sám nevykonáva. Zároveň z neho nie je zrejmé, akého konkrétneho prípadu sa týka, ani ktorého konkrétneho odborného vyjadrenia k dĺžke opravy sa týka. Taktiež žalovaný uviedol, že žalobca vyjadrenie týkajúce sa spoločnosti H., A. predložil duplicitne. K žalobcom uplatnenému nároku žalovaný poukázal na judikát R 7/92, v ktorom sa uvádza, že z hľadiska rozsahu náhrady škody je potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla na úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Žalovaný ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. XXX/XXX/XXXX. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že nemôže ovplyvniť prípadnú nesprávnu a nekorektnú činnosť opravcu, ktorého si volí výhradne poškodený a v žiadnom prípade žalovaný nezodpovedá za zbytočne zdĺhavú opravu poškodeného MV opravcom. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za nedostatok spôsobilosti opravcu vykonať opravu poškodeného MV vo výrobcov stanovených termínoch, či už z kapacitných, technických alebo iných dôvodov na strane opravcu. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal súd, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

10. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 42C/37/2024-142 zo dňa 28.06.2024, ktorým žalobnému návrhu vyhovel v celom rozsahu. Na základe podaného odvolania žalovaným bol uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/125/2024-220 zo dňa 27.02.2025 rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Súd vo veci nariadil a dňa 30.05.2025 vykonal pojednávanie v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a za účasti právneho zástupcu žalobcu. Žalovaný podaním zo dňa 29.04.2025 požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, a to z dôvodu kolízie pojednávaní, ako aj z dôvodu hospodárnosti a zároveň vyjadril súhlas s uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd vec na nariadenom pojednávaní prejednal a následne po vykonanom dokazovaní aj rozhodol. Možno konštatovať, že strany sporu vo svojich vyjadreniach ako aj v konaní pred súdom zásadne zotrvali na svojej vyššie uvedenej skutkovej a právnej argumentácii v spore.

12. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

15. V konaní nebolo sporné, že dňa 07.07.2023 došlo v Žiline ku škodovej udalosti, pri ktorej došlo k poškodeniu vozidla G. L., ev. č. M. XXXXX patriaceho poškodenému J. A., a to prevádzkou motorového vozidla G. G., ev. č. M. XXXXX, poisteného v poisťovni žalovaného. Uvedenú skutočnosť súd podľa § 151 ods. 1 CSP považoval za nespornú. Rovnako nespornou bola skutočnosť, že žalobca a poškodený J. A. uzavreli dňa 11.09.2023 zmluvu o nájme č. XXX/XXX, na základe ktorej žalobca ako prenajímateľ prenajal poškodenému ako nájomcovi motorové vozidlo I. F., ev. č. N. XXXXX na dobu od 11.09.2023 počas nevyhnutného času opravy za cenu s uvádzaným denným nájomným 83,33 EUR bez DPH. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 230568 zo dňa 26.09.2023, s dátumom splatnosti 10.10.2023 na sumu 1.599,94 EUR s DPH za nájom vozidla od 11.09.2023 do 26.09.2023, t.j. 16 dní nájmu. Na faktúre bol dopísaný jazdný výkon počítadla s prevzatím XXXXXX a odovzdaním XXXXXX, t.j. 425 km. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb – podnikateľské účely a zabezpečenie chodu firmy v okrese Čadca. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.09.2023 postúpil postupca J. A., D. XXXX/XX, XXX XX R., žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku vo výške 1.599,94 EUR z nároku voči žalovanému podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z. za užívanie náhradného vozidla za odplatu 1.599,94 EUR. Zároveň v čl. 5 zmluvy sa strany dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov a to odplaty postupcu voči pohľadávke postupníka, ktorú mal voči postupcovi na základe nájmu náhradného vozidla vo výške 1.599,94 EUR vyúčtovanej faktúrou č. 230568. Postúpenie bolo postupcom listom zo dňa 26.09.2023 vyhotovenia oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

16. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 28.09.2023 adresovanom žalobcovi (dôkaz produkovaný žalobcom na čl. 16 spisu) oznamoval žalobcovi, že dňa 27.09.2023 ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a žalobcovi bude poukázané poistné plnenie vo výške 999,96 EUR, pričom mala byť priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla 10 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami.

17. Súd predmetnú právnu vec posúdil podľa nasledujúcich ustanovení právnych predpisov:

18. Podľa ust. § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

19. Podľa ust. § 427 ods. 2 OZ, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

20. Podľa ust. § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

21. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa ust. § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.
24. Podľa ust. § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.
25. Podľa ust. § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.
26. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZPZP“), tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len „kancelária“).
27. Podľa ust. § 2 písm. d), f) a g) ZPZP, na účely tohto zákona sa rozumie d) poisťovateľom poisťovňa, poisťovňa z iného členského štátu alebo zahraničná poisťovňa, ktorá je oprávnená vykonávať poistenie zodpovednosti na území Slovenskej republiky na základe osobitného predpisu, f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti a g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona.
28. Podľa ust. § 4 ods. 1 ZPZP, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.
29. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. b) ZPZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.
30. Podľa ust. § 4 ods. 4 ZPZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.
31. Podľa ust. § 15 ods. 1 ZPZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.
32. Podľa ust. § 11 ods. 7 ZPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.
33. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
34. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
35. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
36. Súd uvádza, že na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a vyššie uvedených skutočností posúdil žalobcom uplatňovaný nárok ako dôvodný. Poškodený ako právny predchodca žalobcu mal zo zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorú mal poistenec žalovaného uzatvorenú so žalovaným právo, aby žalovaný za neho nahradil preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením

alebo stratou veci. Súd poukazuje na to, že podľa rozhodovacej praxe súdov skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Poškodený nemožnosťou používania svojho motorového vozidla je paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa v súdnom spore ešte splnenia ďalších podmienok (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017).

37. Relevantným pre posúdenie nároku zo strany súdu bolo, že poškodenému v dôsledku dopravnej nehody dňa 07.07.2023 vznikla na jeho motorovom vozidle zn. G. L., ev. č. M. XXXXX škoda. Medzi stranami sporu bolo nesporné a žiadnym spôsobom zo strany žalovaného nepopierané a ani nespochybňované, že poškodenie motorového vozidla zn. G. L., ev. č. M. XXXXX vzniklo v príčinnej súvislosti dopravou nehodou zo dňa 07.07.2023, ktorú zapríčinil poistený žalovaný.

38. Súd považuje postúpenie pohľadávky poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla na žalobcu, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným dňa 26.09.2023, za platný právny úkon, v dôsledku ktorého je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na uplatňovanie si časti predmetnej postúpenej pohľadávky v tomto konaní. Skutočnosť, že poškodený priamo neplnil svoj záväzok z nájomného žalobcovi, ale tento uhradil jeho započítaním oproti pohľadávke žalobcu voči poškodenému z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky, podľa názoru súdu nemá dopad na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody, a to s poukazom na skutočnosť, že započítanie je jedným zo spôsobov zániku záväzku. Súd posúdil pohľadávku poškodeného voči žalovanému na náhradu nákladov za užívanie náhradného vozidla ako existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla poškodenému, ktorý si počas opravy poškodeného vozidla prenajal náhradné vozidlo, v dôsledku fakturácie prenájmu náhradného vozidla zo strany žalobcu.

39. Vzhľadom na potrebu poškodeného počas trvania opravy poškodeného vozidla využívať náhradné motorové vozidlo, súd neuznal krátenie počtu dní, za ktoré sa malo vyplatiť nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla zo strany žalovaného, nakoľko nájomná zmluva bola uzatvorená na obdobie od 11.09.2023 do 26.09.2023 (t.j. 16 dní nájmu). Faktúra za opravu poškodeného vozidla bola vystavená dňa 26.09.2023, poškodený si motorové vozidlo prevzal zo strany servisu dňa 26.09.2023. Bez relevancie boli potom námietky žalovaného týkajúce sa neprimeranej dĺžky nájmu. Nebol potom podľa názoru súdu relevantný dôvod na to, aby súd krátil počet dní, po ktoré sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy. Tá skutočnosť, že v dôsledku opravy poškodeného motorového vozidla nemal poškodený možnosť toto vozidlo využívať a že po dobu jeho opravy nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo, a preto bol prenájom náhradného motorového vozidla účelný a primeraný, je preukázané obsahom nájomnej zmluvy a vyplneným dotazníkom pre poškodeného k škodovej udalosti č. XXXXXXXXXXXX na č.l. 10 spisu, kde poškodený uviedol tieto skutočnosti (vozidlo bolo denne a účelovo využívané na podnikateľské účely a zabezpečenie chodu firmy v okrese Čadca na nevyhnutnú dobu opravy v servise). Súd nemal akýkoľvek dôvod tieto skutočnosti uvedené poškodeným spochybňovať. Za situácie, kedy je zrejmé, že poškodenému na jeho motorovom vozidle, ktoré používa vznikla v dôsledku zavinenia poisteným žalovaného škoda a z toho dôvodu bolo jeho vozidlo umiestnené do autoservisu za účelom jeho opravy, je predsa dôvodný nárok poškodeného na použitie náhradného motorového vozidla. Poškodeného nemožno zaťažovať tak, aby bol nútený vyhľadávať taký autoservis, ktorý by mu opravu auta vykonal v čo najkratšom čase. Uvedené by neprimerane zaťažovalo poškodeného napriek tomu, že v dôsledku zavinenia niekoho iného (t.j. poisteného u žalovaného) mu bola spôsobená škoda na jeho motorovom vozidle.

40. S poukazom na závery krajského súdu v zrušujúcom uznesení č.k. 11Co/125/2024 zo dňa 27.02.2025 sa súd prvej inštancie zaoberal listinnými dôkazmi predloženými do konania stranami sporu, a to Odborným vyjadrením E. N. O., znalca pre odbor Doprava cestná, číslo znaleckého úkonu XX/XXXX, predloženého do konania žalobcom spolu s jeho vyjadrením dňa 21.06.2024 a Odborným vyjadrením E. P. Q. č. XX/XXXX zo dňa 20.06.2024, predloženým do konania žalovaným spolu s jeho vyjadrením dňa 24.06.2024, a to elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu a následne písomne dňa 27.06.2024. Znalci sa v odborných vyjadreniach mali zaoberať posúdením časového rozsahu opravy vozidla značky zn. G. L., ev. č. M. XXXXX, tzn. poškodeným motorovým vozidlom.

41. Na podporu svojich tvrdení predložil žalobca do súdneho spisu „Vyjadrenie servisu k dĺžke opravy vozidla L. S. 3.0 V6 ev. č. M. XXXXX, na základe škodovej udalosti zo dňa 07.07.2023“ zo dňa 09.05.2025 (č.l. 241 spisu), v zmysle ktorého bola dĺžka opravy primeraná typu a rozsahu poškodení poškodeného vozidla, oprava nebola žiadnym spôsobom predĺžovaná, práve naopak opravu sa snažili vykonať čo najskôr tak, aby bol zákazník spokojný. K podrobnému rozpisu opravy autoservisu uviedol: „Dňa 11.09.2023 (t.j. v pondelok) bolo vozidlo pristavené do servisu a bola otvorená zákazka. V ten istý deň v poobedných hodinách o 15:33 aj vykonaná doobhliadka vozidla. Dňa 12.09.2023 boli objednané náhradné diely, ktoré boli doručené servisu dňa 13.09.2023 a následne bola zahájená oprava vozidla. Na obdobie opravy pripadli dva víkendy ako aj sviatok dňa 15.09.2023, z uvedeného dôvodu sa na vozidle celkovo 5 dní nemohli vykonávať žiadne opravné práce. Následne bolo vozidlo opravené a dňa 26.09.2023 vystavená faktúra za opravu, ktorá bola zaslaná poisťovni k úhrade.“

42. F. G. B. H. A. zo dňa 09.05.2025 žalovaný vo svojom podaní zo dňa 22.05.2025 (č.l. 252 spisu) uviedol, že dané vyjadrenie autoservisu nepreukazuje primeranú dĺžku opravy poškodeného motorového vozidla. Podľa samotnej faktúry autoservisu č. O. XXXXXX bola samotná časová náročnosť opravy v dĺžke 9,7 hodiny. Dňa 13.09.2023 mal mať autoservis podľa jeho vyjadrenia k dispozícii všetky náhradné diely, a preto žalovanému nie je zrejmé, prečo oprava autoservisu potom trvala až do 26.09.2023. Žalovaný na záver svojho vyjadrenia zdôraznil, že podľa Odborného vyjadrenia č. XX/XXXX E. Q. je možné uvažovať s primeraným časovým rozsahom opravy vozidla G. v rozsahu, ako bolo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 07.07.2023 v úrovni cca 8 pracovných dní, t.j. 10 kalendárnych dní.

43. Zo záverov odborného vyjadrenia E. N. O., znalecký úkon č. XX/XXXX (č.l. 80 spisu) vyplýva, že znalec posudzuje z technického hľadiska technológiu opravy poškodeného vozidla, počet normohodín použitých pri oprave vozidla, na základe kalkulačného programu a doložených podkladov za opravu vozidla. Posúdenie časového rozsahu opravy vozidla G. L. ev. č. M. XXXXX G. Q. B. A. H. A. prevádzka Žilina nie je možné jednoznačne a presne stanoviť.

44. Zo záverov odborného vyjadrenia E. P. Q., znalecký úkon č. XX/XXXX (č.l. 118 spisu) vyplýva, že samotná oprava vozidla G. L., ev. č. M. XXXXX zohľadňujúca technologické postupy udávané výrobcom, v rozsahu, ako bolo predmetné vozidlo poškodené pri škodovej udalosti dňa 07.07.2023, a ako to vyplynulo z faktúry autoservisu trvala 9,7 hodiny, t.j. cca 1,21 pracovného dňa. Vzhľadom k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla je možné z technického hľadiska predpokladať dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni cca 8 pracovných dní, t.j. 10 kalendárnych dní.

45. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...). K tomuto súd poznáva s odkazom na aktuálnu rozhodovaciu prax a judikatúru, že súdna prax sa zaoberala aj účelnosťou doby nájmu náhradného vozidla, keď v náleze ÚS SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 konštatuje: „Krajský súd v odôvodnení namietaného rozsudku určil moment zániku účelnosti nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla poškodeným v závislosti od toho, či ide o škodu čiastočnú alebo totálnu. V prípade čiastočnej škody krajský súd dospel k záveru, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V tejto časti sa ústavný súd s názorom krajského súdu stotožňuje“. Obsahom tohto rozhodnutia je posudzovanie totálnej škody na vozidle poškodeného, no v širšom kontexte v ňom Ústavný súd výslovne uvádza, že aj doba od momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] je relevantnou na účely vyhodnotenia účelnosti doby nájmu. S akcentom na prejednávajúcu vec potom súd konštatuje, že celková doba nájmu náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla je relevantná až do času jeho odovzdania poškodenému. Z vykonaného dokazovania totiž jednoznačne vyplynula doba, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného v oprave. Tak, ako to vyplynulo z Vyjadrenia autoservisu zo dňa

09.05.2025 (č.l. 241 spisu), v ktorom je uvedený podrobný priebeh opravy opísaný v bode č. 41 tohto odôvodnenia, je tiež potrebné zohľadniť, že v priebehu doby opravy boli dva víkendy a jeden štátny sviatok dňa 15.09.2025, t.j. reálne bolo vozidlo poškodeného v autoservise s potrebou opravy a výmeny poškodených dielov v trvaní 16 dní. Po celú dobu, kedy bolo poškodené vozidlo v oprave, si poškodený prenajal náhradné vozidlo. Preto je súd toho názoru, že za dobu, pokiaľ svoje vlastné vozidlo nemohol používať (v dôsledku poškodenia vozidla klientom žalovaného), mal právo na prenájom náhradného vozidla, ktoré právo aj využil. Pokiaľ žalovaný poukázal na tú skutočnosť, ktorá podľa jeho názoru vyplynula z predloženého odborného vyjadrenia E. N. O., súd poukazuje na samotný záver znalca E. O., že je možné znalecky konštatovať iba závery o predpoklade dĺžky opravy vozidla z technického hľadiska. V predmetnom prípade však nastala situácia opravy poškodeného motorového vozidla v konkrétnom autoservise, v ktorom bolo vozidlo v oprave po dobu 16 dní, tzn. nie dobu max. 10 dní, ktorá doba mala technicky zohľadňovať primeranú dobu. Znalec E. O. neposudzoval možnosť konkrétneho značkového servisu opraviť vozidlo v lehote max. 10 dní, neposudzoval, koľko vozidiel mal autoservis prijatých v oprave v konkrétne dni, ako dlho trvalo objednanie konkrétnych súčiastok, koľko zamestnancov malo v rozhodnom čase dovolenku, boli práceneschopní, koľkí zamestnanci boli na pracovisku a mohli sa venovať oprave poškodeného motorového vozidla. Poškodený nemal nijakú možnosť ovplyvniť konanie značkového autoservisu, v ktorom bola vykonávaná oprava jeho poškodeného vozidla, potom nemôže znášať následky neopravenia vozidla v skoršom čase (technicky eventúálne možnom), keď dokonca v konaní ani nebolo preukázané, K. J. B. H. A. pracovisko Žilina malo reálne možnosti poškodené vozidlo opraviť v lehote max. 10 kalendárnych dní, resp. 8 pracovných dní, ako na to poukazoval žalovaný v spojení s predloženým odborným vyjadrením E. P. Q., znalecký úkon č. XX/XXXX. Naopak je to práve žalovaný, ktorý musí znášať následky spojené s dĺžkou opravy motorového vozidla poškodeného, keď nepreukázal, že by ponúkol poškodenému možnosť opravy v konkrétnom (inom) autoservise, kde by skutočne bolo v moci autoservisu vykonať opravu v čase kratšom, B. L. J. O. B. H. A.. Potom súd v teoretickej rovine konštatuje, že v takomto prípade odmietnutie vykonania opravy v autoservise, ktorý by bol ponúknutý zo strany žalovaného pre opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poškodeného, by žalovaný snád mohol namietať dobu opravy poškodeného motorového vozidla. V predmetnom prípade však ilustrovaná situácia nenastala. Súd je potom toho názoru, že žalovaný svojvoľne krátil náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla. Poškodený pri odovzdávaní poškodeného motorového vozidla nemá možnosť zistiť, ako dlho bude reálne trvať oprava poškodeného motorového vozidla, nemá možnosť ovplyvniť dĺžku opravy (a to ani keby vopred vedel, aká by mala byť predpokladaná dĺžka opravy vozidla z technického hľadiska). Ak by aj zisťoval, ktorý autoservis by bol schopný opraviť vozidlo čo najrýchlejšie (čo však rozhodne nie je jeho povinnosť), neznamená to, že by dĺžka opravy reálne trvala tak, ako by to bolo poškodenému vopred avizované. Totiž je úplne v poriadku očakávať, že doba opravy sa vplyvom nepredvídateľných situácií (napr. PN zamestnancov, dovolenky, nedodanie súčiastok, neskoré dodanie súčiastok, reklamácie s dodaním nesprávnych súčiastok) môže predĺžiť. Uvedená skutočnosť zo strany znalca E. O. v odbornom vyjadrení zohľadnená nebola, keď sám uviedol, že konštatuje technickú možnosť opravy vozidla, nie reálnu možnosť opravy vozidla v konkrétnom autoservise. Je evidentné, že znalec bez návštevy konkrétneho autoservisu ani k reálnej možnosti opravy vozidla v konkrétnom autoservise dospieť nemohol.

46. Podľa názoru súdu nemožno od poškodeného požadovať, aby sám z vlastných prostriedkov hradil náklady nájmu náhradného vozidla. Rovnako nemožno na jeho ťarchu krátiť nájomné za dobu nájmu náhradného vozidla v súvislosti s dĺžkou opravy jeho vlastného vozidla, ktoré bolo poškodeného konaním poisťovňa žalovaného. Poškodený nemal žiadnu možnosť ovplyvniť dobu opravy vozidla, keď je zrejmé, že po škodovej udalosti dňa 07.07.2023 odovzdal svoje poškodené vozidlo autoservisu dňa 11.09.2023 a zároveň v deň ukončenia opravy a predloženia faktúry, t.j. dňa 26.09.2023, si svoje vozidlo prevzal a náhradné vozidlo odovzdal žalobcovi ako prenajímateľovi. V konaní poškodeného nemožno vzhľadnúť žiadne protiprávne konanie či konanie v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko náhradné vozidlo začal používať až po odovzdaní vlastného vozidla autoservisu, i keď vozidlo bolo poškodené už 07.07.2023. Svojvoľné krátenie dĺžky doby nájmu žalovaným nemá oporu v zistenom stave ani jeho odôvodnení žalovaným. S poukazom na uvedené skutočnosti súd ustálil, že žalobcovi (ako právnenému nástupcovi poškodeného) vznikol nárok na náhradu nájmu po celú dobu, pokiaľ bolo poškodené vozidlo v oprave, keď počas doby opravy mal poškodený zapožičané náhradné vozidlo.

47. Nebolo možné uznať krátenie počtu dní nájmu náhradného motorového vozidla zo strany poškodeného vychádzajúc z internej kalkulácie žalovaného, resp. s poukazom na odborné vyjadrenie č. XX/XXXX E. P. Q., v ktorom sa znalkyňa vyjadrovala iba výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska.

Každá jednotlivá oprava má svoje vlastné špecifiká a bez skúmania jednotlivých presných okolností opravy v predmetnom prípade, bez zohľadnenia všetkých faktorov a súvislostí opravy nemožno použiť mechanické a jednostranné výpočty pre určenie „adekvátnej“ doby opravy motorového vozidla. Žalovaný predloženým odborným vyjadrením nijakým spôsobom nepreukázal, že by konkrétny servis, ktorý vykonával opravu konkrétneho motorového vozidla, bol schopný vykonať opravu poškodeného vozidla v skoršom čase, ako ju reálne vykonal. Nebol teda dôvod krátiť poisťné plnenie priznané žalobcovi z titulu postúpenia pohľadávky na zaplatenie nájomného, preto súd ako dôvodnú uznal pohľadávku z titulu nepriznaného nájomného, t.j. vo výške 599,98 EUR (1.599,94 EUR fakturované nájomné – 999,96 EUR žalovaným vyplatené poisťné plnenie z titulu nájomného).

48. Súd zároveň priznal žalobcovi z priznanej časti žalovaného nároku aj úrok z omeškania, a to v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to od 13.10.2023, nakoľko ukončenie poisťného šetrenia bolo oznámené listom zo 28.09.2023, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poisťné šetrenie bolo ukončené dňa 27.09.2023, a dňa 28.09.2023 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 12.10.2023. Úrok z omeškania bol pritom súdom priznaný s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 ZPZP, a to aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 z 14.10.2021.

49. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

53. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

54. O výške náhrady účelne vynaložených trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

42C/37/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.